LUPTE

Insemnări de la campionatele republicane individuale de „greco-romane"

Se simte „suflul" mondialelor

● Din 235 de întîlniri doar 5 terminate la egalitate ! ● Evoluții remarcabile ale unor tineri luptători ● Gh. Berceanu – o autentică speranță ● Activitatea necorespunzătoare a unor antrenori ● „Turiști" pentru trei zile în Capitală

După cum menționam în cronica recentelor finale ale campionatelor republicane individuale de lupte greco-romane (seniori), sportivii s-au prezentat într-un vizibil progres față de competițiile anterioare. Explicația constă atît în buna pregătire efectuată în cluburi și asociații cît și în faptul că mulți dintre finaliști nutresc speranța de a se număra printre cei care, la începutul lunii septembrie, vor apăra culorile țării noastre la campionatele mondiale, care vor avea loc la București.

Deși la întrecerile desfășurate în sala Floreasca au participat mai puțini concurenți (141) decît la finalele de anul trecut (166), „bătălia" pentru întîietate a fost însă mult mai aprigă. De astă-dată, am avut prilejul să vedem tururi întregi la unele categorii (57 kg turul II, 87 kg și 97 kg tururile IV și V, +97 kg tururile V și VI) încheiate numai prin victorii la tuș. Trebuie să precizăm că de-a lungul competiției finale s-a înregistrat un număr impresionant de victorii prin tuș : 145 ! Cei care se situează în frunte, la acest capitol, sînt : **I. Baciu** (Steaua) cu 6 tușuri, **M. Bolocan** (C.S.O. Pitești), **N. Neguț** (Steaua), **V. Fodorpataki** (Dinamo) 5 tușuri, **C. Turturea**, **Gh. Gheorghe**, **I. Țăranu**, **Gh. Popovici** (Dinamo), **S. Popescu** și **I. Gabor** (Steaua) cu 4 tușuri. Ei au inițiat acțiuni și procedee tehnice variate, chiar din primele minute de luptă, urmărind în permanență finalizarea lor, ca urmare a pregătirii minuțioase efectuate în secții.

Partidele la care am asistat au fost deosebit de spectaculoase și dinamice, încheindu-se, așa cum am mai spus, de cele mai multe ori prin victorii la tuș sau la puncte (66). În această situație, numărul meciurilor egale este aproape neînsemnat : doar 5 în 235 de partide !

Nu putem trece cu vederea și un alt aspect pozitiv al acestor finale. Este vorba de rarele decizii de descalificare pentru „luptă pasivă", arbitrii fiind obligați să apeleze la asemenea măsuri numai de 7 ori !

Luînd comparativ tot ediția de anul trecut, cînd luptătorii bucureșteni au cucerit toate titlurile de campioni, la recenta confruntare printre cîștigători s-au numărat și **M. Bolocan** (C.S.O. Pitești) și **C. Bușoiu** (Electroputere Craiova).

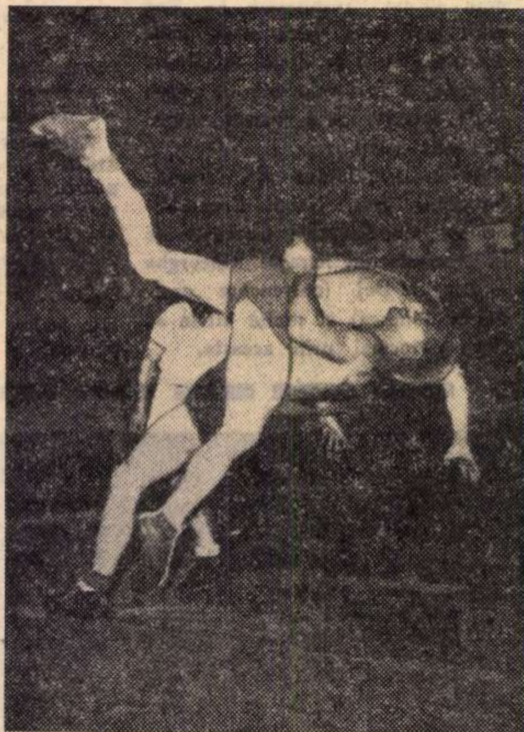
Competiția finală a fost dominată de sportivii de la **Dinamo** (antrenor D. Cuc) și **Steaua** (antrenor Gh. Șuteu), care au cucerit 9 și respectiv 7 locuri I—III. Dintre ceilalți concurenți o bună comportare au mai avut elevii antrenorului **Ilie Marinescu** (Electroputere Craiova).

Am fost plăcut surprinși, în timpul reuniunilor din cele trei zile de concurs, de replicile viguroase, pline de îndrăzneală ale multor tineri, care au pus în dificultate sportivi bine cotați pe plan internațional. Ne referim în primul rînd la **Gh. Berceanu** (Electroputere Craiova) care, la cei 17 ani ai săi, a făcut dovada unor calități deosebite, fiind o autentică speranță a sportului luptelor din țara noastră. Concurînd la cat. 52 kg alături de un „trio" deosebit de valoros, maestrul emerit al sportului **D. Pîrvulescu**, **Gh. Stoiciu** — clasat la ultimele două ediții ale campionatelor mondiale pe locul IV — și **Șt. Ștefan** (toți de la Steaua), **Berceanu** i-a pus în dificultate. De pildă, în partida cu **Pîrvulescu**, **Berceanu** a fost învins — la capătul unei dispute epuizante — doar la o diferență de un punct.

Evoluții demne de laudă au avut și tinerii **Ștefan Ștefan** (Steaua), **I. Popa** și **I. Stoica** (Electroputere Craiova), **I. Mocerneac** (Chimistul Baia Mare), **C. Stan** (C.S.O. Pitești), **Gh. Gheorghe** și **V. Fodorpataki** (Dinamo), **Al. Chiran** (A.S.M.T. Lugoj), **L. Bouaru** (Vagonul Arad), **Șt. Palade** (Oțelul Galați), **M. Dumitru** (Fl. roșie Tulcea) și alții.

Despre întrecerile acestei finale i-am solicitat părerea antrenorului **ION CERNEA** : **„Dacă de cîțiva ani „omul nr. 1" al finalelor era N. Martinescu, de astă-dată un altul s-a detașat net. Este vorba de I. Baciu care, deși a avut adversari redutabili, a obținut 6 victorii prin tuș și una la puncte. O frumoasă evoluție au avut și sportivii de la categoriile mari de greutate, N. Martinescu, N. Neguț, Gh. Popovici, C. Penciu și C. Bușoiu, care au utilizat adesea salturi și dublusalturi, tururi de cap, suplee și rebururi".**

Actuala ediție a reliefat însă și alte aspecte. Astfel, sportivii din regiunile **Brașov**, **Banat**, **Galați** și **Cluj**, care în alți ani se numărau printre protagoniștii finalelor, la această ediție prezența lor a trecut aproape neobservată. De la **Brașov** și **Galați** doar cîte un singur sportiv (**A. Toth** — Steagul roșu și respectiv **Șt. Palade** — Oțelul) au reușit să se claseze pe locul III, iar din Banat și Cluj nici unul din reprezentanți nu a realizat nici măcar atît. Care a fost „producția" secțiilor din aceste regiuni? Cum își justifică activitatea o serie de antrenori cu o bună reputație și cu o vastă experiență ca **V. Bati** (C.F.R. Timișoara), **Gh. Luca** și **I. Horvat** (ASMT Lugoj), **T. Blidaru** (Vagonul Arad), **Ion Donose** (Oțelul Galați), **D. Chiș** (C.S.M. Cluj) ? Ce a făcut în ultimii ani fostul campion mondial **Valeriu Bularca** (antrenor la Steagul roșu Brașov), deoarece la București sportivii brașoveni (cu excepția lui **A. Toth**) nici nu s-au văzut ?



Florian Ciorcilă (Dinamo), campion republican, execută un spectaculos procedeu : aruncarea peste piept cu centurare.

Foto : H. Mavridis

Referindu-ne tot la pregătirea sportivilor trebuie să menționăm că unii antrenori au fost lipsiți de răspundere, prezentînd la întrecerile finale luptători care nu au putut îndeplini baremul minim de participare (stabilit de F.R.L.) privind normele tehnice de control. Astfel, nu au fost admiși în competiție **I. Biro** și **T. Stuparu** (Jiul Petrila — antrenor Gh. Popa), **M. Păcuraru** (Cimentul Bicaz — instructor I. Hurdubaie), **D. Miriță** (C.S.O. Pitești — antrenor E. Bălănescu), **Fl. Busuioc** (Știința Găiești — instructor Gh. Popescu), **C. Pap** (C.S.M. Cluj — antrenor D. Chiș), **P. Lotrea** (Chimia Tr. Măgurele — instructor S. Bije). De asemenea, o serie de antrenori nu au impus sportivilor regimul alimentar necesar pentru menținerea categoriei de greutate, astfel că, la cîntarul oficial din ziua a doua a întrecerilor, nu au fost acceptați 9 participanți : **E. Lefter** (A.S.A. Sibiu — antrenor M. Ionescu), **C. Ciobotaru** (A.S.A. Cluj — antrenor V. Onoiu), **T. Velișcă** (Nicolina Iași — antrenor V. Cioroiu), **M. Avram** (C.S.M. Reșița — antrenor I. Lovas), **A. Iags** (I.G.O. Baia Mare — instructor I. Ujlaki), **V. Moise** (Carpați Sinaia — antrenor St. Mihalache), **F. Stan** și **C. Tănase** (Oțelul Galați — antrenor I. Donose), **Al. Tampa** (Steagul roșu Brașov — antrenor V. Bularca).

În încheiere, notăm atît buna organizare a întrecerilor cît și calitatea arbitrajelor prestate de **Gh. Ilie, I. Geambazu, V. Perju, V. Dona, I. Teodorescu, M. Croitoru** și **I. Ludu**.

Actuala ediție a „individualelor" a reușit să ilustreze că în luptele greco-romane s-a făcut un progres substanțial, „suflul" campionatelor mondiale de la București fiind simțit de către participanți, de la primul pînă la ultimul sunet de gong.

C. CHIRIAC
GH. CIORANU

DE LA I. E. B. S.

● Pentru cuplajul de fotbal PROGRESUL — C.S.M.S. Iași și DINAMO — POLITEHNICA Timișoara, de duminică de pe stadionul Republicii, biletele se găsesc de vînzare la casele obișnuite.

● Se aduce la cunoștință că la complexul sportiv al Tineretului se redeschide, cu data de 1 mai 1967, cursul de inițiere în tenis de cîmp pentru copii și tineret între 7—17 ani.

Cursul este condus de antrenorul Caralulis Cristea.

Pentru informații, amatorii se pot adresa la complexul sportiv al Tineretului, sau la telefon 17.39.25 și 22.31.01.

● Biletele pentru jocul de volei DINAMO — STEAUA (m) de sîmbătă, orele 19, din sala Floreasca și turneul internațional de box, din 3 mai, s-au pus în vînzare la casa specială de bilete din str. Ion Vidu.

BASCHET

Pe marginea ultimelor evoluții ale reprezentativei feminine

INTINERIRE SAU COMODITATE?

Nu de mult, echipa feminină de baschet a României a susținut două întîlniri intertări: România — Cuba 52—50 și România — Australia 60—46. Scorurile, dar mai ales evoluția selecționabilelor, au nemulțumit pe cei ce au asistat la aceste meciuri.

Deși e vorba de două victorii, care peste ani și ani (sau chiar acum, pentru neavizați) vor contribui pozitiv la palmaresul echipei noastre naționale, am avut ocazia de a părăsi sala de ambele dăți, cu sentimente similare celor pe care le determină înfrîngerile. Iată și motivele:

Mai întîi, trebuie amintit că in colegiul central al antrenorilor s-a hotărît ca reprezentativa feminină de senioare să continue pregătirile in cadrul secțiilor respective. Antrenorii lor fiind avizați, credeam că s-au întreprins și măsuri de îndrumare și control a acestor antrenamente. **Numai că in meciurile sus-amintite n-am putut vedea roadele pregătirii.** Nu o pregătire specială, dar nici măcar obișnuită cum ar trebui să facă orice secție de performanță...

Există și în baschet acel imponderabil care se cheamă „zi proastă" sau „zi bună", determinat de o mulțime de factori obiectivi și subiectivi. Nu e cazul să analizăm acest ucru, pentru că în mod evident nu a fost vorba de stări de moment, de „zile proaste". Nu vom încrimina nici lipsa de omogenitate a formației (dar nici ca scuză n-o vom admite !). Într-adevăr, s-a trecut la intinerirea echipei, iar o parte dintre „promovate" au mai mică experiență competițională. Nici antrenamentele comune n-au fost prea frecvente. **Dar, există un minimum de bagaj tehnico-tactic individual pe care trebuie să-l poată pune in valoare in orice moment un sportiv sau o sportivă care practică baschetul de performanță.** El a lipsit ! Iată ce e grav: **deprinderile motrice** — baza activității sportive — **sint instabile, iar nivelul pregătirii fizice s-a dovedit scăzut. Chiar dacă nu ne aflam in prag de mari competiții internaționale, campionatul era în curs, iar jucătoarele selecționate fac parte din echipe de categoria A !** Astfel este ilustrată și explicată chiar valoarea scăzută a campionatului... Cum se explică evoluția inadmisibil de slabă a jucătoarelor din lot ? Prin antrenamentele necorespunzătoare de la club ! Combinațiile de 2 și 3 jucătoare, blocajele, paravanele, nemaivorbind de precizia aruncărilor la coș, de dribling și de pase precise care au absentat. Nici acțiunile strict individuale (rare și întreprinse doar de 2—3 vechi titulare) n-au fost la înălțimea cerințelor. **De ce, tovarăși antrenori ? De ce, reprezentante ale baschetului nostru feminin ?**

Nu-și are locul aici analiza amănunțită a celor două jocuri. Procentaje slabe s-au mai văzut, greșeli comise individual de asemenea, pierderea lucidității tactice nu mai este de mult ceva neobișnuit la echipele noastre feminine. Comportarea în ansamblu a fost însă ceva nemaivăzut. Mai ales în meciul cu Cuba (care dispune de jucătoare dotate fizic, cîteva dintre ele bune tehniciene, dar oricum ceea ce se cheamă „o echipă fără pretenții") s-a văzut clar că procesul de instruire este defectuos. Deasupra oricăror considerente de ordin tehnic, tactic sau organizatoric (dar nu prea există argumente valabile), nu poate decît să nemulțumească profund felul în care s-a jucat. De la locul IV (obținut în trei ediții de „europene" consecutiv), echivalent teoretic unui loc VI—VII pe plan mondial, la o victorie chinuită, cu „tinerea" mingii în finalul partidei România—Cuba ? Ce regres...

Echipa Australiei, învinsă la o diferență mai mare (60—46), deși este mai bună decît a Cubei, ne-a prilejuit alte reflecții amare, în special, în domeniul pregătirii fizice. Deseori, în decursul acestei partide, duelul fizic a fost tranșat net în favoarea oaspetelor.

Nu exagerăm. De-abia acum am putut vedea, prin comparație directă, cît de grave sint lipsurile muncii care s-a depus (sau nu s-a depus ?) în ultimii ani la secțiile pe care le numim fruntașe. Considerăm că e cazul să se ia în discuție în mod acut problema principiilor de bază ale selecționării și pregătirii în baschetul feminin.

Un ultim cuvînt, despre așa-zisa întinerire. Iată, se vede clar: retragerea din activitatea competițională internă sau internațională a cîtorva jucătoare fruntașe a coborît nivelul baschetului nostru feminin cu două clase. Anul viitor avem de apărat la „europenele" din Italia un loc IV. Aspirăm chiar la o medalie. **Se poate, sau nu ? Dacă da, ce e de făcut ?**

Considerăm că, în orice caz, prima condiție o constituie dispariția comodității, a „plezirismului", din sălile în care se antrenează baschetbalistele selecționabile sau cu perspective. Pentru rest, așteptăm cuvîntul și, mai ales, faptele celor în cauză.

G. RUSSU—ȘIRIANU

AVIAȚIE SPORTIVĂ

Aeromodeliștii noștri au evoluat sub posibilități

Concursul internațional de micromodele de la Slănic-Prahova, la care au participat sportivi din Cehoslovacia, Ungaria și România, a început cu mari emoții. Emoții însă... diferite. Pentru sportivii oaspeți ele au început în fața puțului salinei : ei nu mai coborîseră niciodată spre adîncimi cu 7 m pe secundă, așa că au așteptat mai multe invitații pînă să se hotărască a păși în originalul lift. Aeromodeliștii noștri, în schimb, erau „acasă", dar confruntarea lor cu unii „ași" ai acestui sport (**Jiri Kalina** (Cehoslovacia) — clasat pe locul VI la trecutele campionate mondiale și **Zoltán Ücsödy**, campionul și recordmanul Ungariei la această categorie de modele) i-a făcut să aibă trac.

Întrecerea de la Slănic a fost primul concurs internațional organizat după noul regulament F.A.I. (adaptat la sfîrșitul anului trecut), în care anvergura modelelor a fost redusă de la 900 mm (maximă) la 650 mm. Astfel, toți concurenții au prezentat construcții la o valoare tehnică mult apropiată, folosindu-se din plin experiența campionatului mondial de la Debrețin, din anul trecut. Au existat modele care nu au avut o greutate mai mare de 0,8 grame !

De la primul start, Kalina și Ücsödy au preluat conducerea. Si aceasta pentru că au solicitat, chiar de la început, întreaga putere a micilor „motoare" de cauciuc care propulsează modelele, în vreme ce aeromodeliștii noștri au tatonat doar rezistența acestora. Trebuie subliniat însă, că materialele folosite în construcțiile oaspeților — cauciucul și lemnul de balsa — au fost superioare.

Concursul a cuprins șase lansări, din care s-au luat în considerație două din cele mai bune. Oaspeții au evoluat de-a lungul acestora destul de constant, în vreme ce aeromodeliștii români au oscilat, abia spre sfîrșit reușind să cîștige încredere în forțele proprii (Mihai Teut și Otto Hintz). Faptul dovedește un insuficient antrenament. În legătură cu acest lucru trebuie subliniat că, organizarea perioadei pregătitoare concursului de către Federația română de aviație a prezentat o serie de carențe care s-au resimțit.

Clasamentul individual, după cele șase lansări, este următorul : 1. **Jiri Kalina** (Cehoslovacia) 50:56,0; 2. Zoltán Ücsödy (Ungaria) 50:46,0 ; 3. Károly Biró (Ungaria) 46:30,0 ; 4. Mihai Teut (România I) 44:50.0 ; 5. Otto Hintz (România I) 38:41,0 ; 6. Dagmar Khlubna (Cehoslovacia) 32:25,0 ; 7. Nicolae Besman (România II) 30:36,0 ; 8. Ștefan Ionescu (România II) 25:44,0.

Echipe : 1. Ungaria 97:16,0 ; 2. Cehoslovacia 85:05,0 ; 3. România I 82:41,0 ; 4. România II 56:20,0.

Cu privire la această întrecere, Kalina și Ücsödy apreciau că originala „sală" de concurs prezintă marele avantaj al unui spațiu imens, lipsit de curenți, dar cu o temperatură destul de scăzută în comparație cu sălile de la suprafață.

În cadrul tentativelor care au avut loc după concurs, Otto Hintz a stabilit un nou record republican la această categorie de micromodele : **26:06,0.**

VIOREL TONCEANU